

Πρώτο Τμήμα

Υπόθεση ΚΟΛΤΣΙΔΑ και άλλων κατά Ελλάδα
(Προσφυγή με αρ. 41784/11)

Απόφαση

Η απόφαση αυτή διορθώθηκε στις 24 Οκτωβρίου 2017
σύμφωνα με το άρθρο 81 του Κανονισμού του Δικαστηρίου

Στρασβούργο
15 Ιουνίου 2017

Η απόφαση αυτή είναι οριστική.
Είναι πιθανό να γίνουν συντακτικές διορθώσεις

Σχετικά με την υπόθεση ΚΟΛΤΣΙΔΑ και άλλων κατά της Ελλάδας

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (πρώτο τμήμα), συγκροτήθηκε σε σώμα, αποτελούμενο από τους:

Kristina Pardalos, Πρόεδρο,

Ksenija Turkovic,

Tim Eicke, Δικαστές,

και την Renata Degener, αναπληρώτρια γραμματέα τμήματος.

Κατόπιν της διαβούλευσης της 23^{ης} Μαΐου 2017, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση, η οποία ισχύει από αυτή την ημερομηνία:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση άρχισε με την προσφυγή (αρ. 41784/11) του κ. Νικολάου ΚΟΛΤΣΙΔΑ και 397 άλλων προσώπων, τριακοσίων ενενήντα έξι Ελλήνων υπηκόων και δύο Αμερικανών υπηκόων («οι προσφεύγοντες»), κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, την οποία υπέβαλαν στο Δικαστήριο στις 4 Ιουλίου 2011, βάσει του άρθρου 34 της Σύμβασης για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών («η Σύμβαση»).

2. Οι προσφεύγοντες εκπροσωπήθηκαν από τους δικηγόρους Αθηνών, κκ. Α. ΚΕΦΑΛΑ και Π. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟ. Η Ελληνική κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπήθηκε από τις πληρεξούσιες υπαλλήλους της, τιν κκ. Κ. ΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ και Α. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, Παρέδρους του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, καθώς και από τις κκ. Α. ΜΑΓΡΙΠΠΗ και Κ. ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗ, Δικαστικές Πληρεξούσιοι του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

3. Με την από 19 Δεκεμβρίου 2014 επιστολή τους, οι εκπρόσωποι των προσφευγόντων μεταβίβασαν στο Δικαστήριο, κατόπιν αιτήματός του, την πληρεξουσιότητα εκπροσώπησης του προσφεύγοντος που αναγράφεται στον αριθμό 222. Επίσης, με την ίδια επιστολή, ενημέρωσαν το Δικαστήριο ότι ο προσφεύγων που αναγράφεται στον αριθμό 171 είχε αποβιώσει στις 26 Οκτωβρίου 1995 και ότι οι κληρονόμοι του, κα Σμαραγδή ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ και οι κκ. Μόσχος-Ηλίας ΛΕΟΝΤΙΑΔΗΣ και Παναγιώτης ΛΕΟΝΤΙΑΔΗΣ, επιθυμούσαν να συνεχίσουν τη διαδικασία

ενώπιόν του. Για πρακτικούς λόγους, η παρούσα απόφαση θα συνεχίσει να αναφέρει τον προσφεύγοντα που αναγράφεται στον αριθμό 171 ως ο «προσφεύγων», παρά το γεγονός ότι αυτή η ιδιότητα θα πρέπει να αποδίδεται επί του παρόντος στους κληρονόμους του (Dalban κατά Ρουμανίας [GS], αρ. 28114/95, παρ. 1 CEDH 1999-VI).

4. Στις 5 Φεβρουαρίου 2015, οι καταγγελίες σχετικά με τη διάρκεια της αστικής διαδικασίας ενώπιον του Εφετείου Αθηνών και η ισχυριζόμενη απουσία προσφυγής ως προς τούτο, κοινοποιήθηκαν στην Κυβέρνηση, και η προσφυγή κηρύχθηκε απαράδεκτη ως προς το επιπλέον αίτημα.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

I. Οι συνθήκες της υπόθεσης

5. Η λίστα των προσφευγόντων παρατίθεται στο παράρτημα.

6. Τα γεγονότα της υπόθεσης, όπως εκτίθενται από τους διαδίκους, συνοψίζονται ως εξής.

A. Το πλαίσιο της δικαστικής διαμάχης

7. Με το άρθρο 12 του νόμου της 1^{ης} Ιουνίου 1977 «σχετικά με την οργάνωση των αστικών συγκοινωνιών της πρωτεύουσας» ιδρύθηκε η Επιχείρηση Αστικών Συγκοινωνιών («ΕΑΣ»), μια δημόσια επιχείρηση, η οποία ετέθη υπό την επίβλεψη του Υπουργείου Μεταφορών. Η ΕΑΣ λειτούργησε για δεκαπέντε χρόνια, έως τις 12 Αυγούστου 1992, ημερομηνία δημοσίευσης του υπ' αρ. 2078/1992 νόμου με τίτλο «Συγκοινωνίες και θερμικά λεωφορεία στην περιοχή Αθηνών – Πειραιώς και περιχώρων», με τον οποίο ιδιωτικοποιήθηκαν οι δημόσιες συγκοινωνίες. Κατ' εφαρμογή αυτού του νόμου, η ΕΑΣ διαλύθηκε και το προσωπικό της απολύθηκε. Ο νόμος 2078/1992 προέβλεπε επιπλέον ότι οι υπηρεσίες των λεωφορείων θα εξασφαλιζόνταν έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006 από συγκοινωνιακές επιχειρήσεις ιδιωτικού δικαίου, τις «ΣΕΠ», που θα ιδρύονταν βάσει υπουργικής απόφασης και θα μοιράζονταν τις λεωφορειακές γραμμές της περιοχής Αθηνών – Πειραιώς και περιχώρων. Στη συνέχεια, με το νόμο 2175/1993 ιδρύθηκε ο Οργανισμός Αστικών Συγκοινωνιών Αθηνών («ΟΑΣΑ»), νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου που συστάθηκε υπό τη μορφή ανώνυμης εταιρείας υπό κρατική επίβλεψη. Ως

εκ τούτου, οι συγκοινωνιακές επιχειρήσεις που δημιουργήθηκαν με βάση το νόμο 2078/1992 διαλύθηκαν και ετέθησαν υπό εκκαθάριση. Έτσι, όλες οι ΣΕΠ ετέθησαν υπό τον έλεγχο του κράτους χωρίς αυτό (το κράτος) να καταβάλει οποιαδήποτε αποζημίωση στους παλαιούς μετόχους αυτών, μεταξύ των οποίων και στους προσφεύγοντες.

Β. Οι δικαστικές διαδικασίες

8. Από τον φάκελο προκύπτει ότι τα ονόματα των προσφευγόντων που αναφέρονται με τους αριθμούς 14, 15, 16, 18, 19, 29, 30, 31, 85, 86, 87, 101, 138, 139, 140, 141, 142, 149, 151, 154, 155, 156, 157, 158, 171 (ανωτέρω παράγραφος 3), 174, 175, 176, 177, 215, 216, 217, 218, 219, 227, 228, 229, 249, 250, 251, 259, 260, 261, 262, 302, 303, 304, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 369, 370, 390, 391 και 392 δεν αντιστοιχούν σε κανένα από τα ονόματα που αναγράφονται στα αντίγραφα των αιτήσεων που κατατέθηκαν ενώπιον του Αρείου Πάγου στο πλαίσιο των εσωτερικών διαδικασιών που περιγράφονται κατωτέρω.

1. Η πρώτη διαδικασία ενώπιον του Αρείου Πάγου Αθηνών σχετικά με το αίτημα που υπεβλήθη από τους προσφεύγοντες που αναγράφονται με τους αριθμούς από 1 έως 13, 17, 20 έως 28, 32 έως 84, 88 έως 100, 102 έως 137, 143 έως 148, 150, 152, 153, 159 έως 170, 172, 173, 178 έως 214, 220 έως 226, 230 έως 248, 252 έως 258, 261, 263 έως 301, 305 έως 311, 318 έως 368, 371 έως 389 και 393 έως 398 («η πρώτη διαδικασία»)

9. Στις 17 Ιουλίου 1995, οι προσφεύγοντες που αναγράφονται με τους αριθμούς 1 έως 13, 17, 20 έως 28, 32 έως 84, 88 έως 100, 102 έως 137, 143 έως 148, 150, 152, 153, 159 έως 170, 172, 173, 178 έως 214, 220 έως 226, 230 έως 248, 252 έως 258, 261, 263 έως 301, 305 έως 311, 318 έως 368, 371 έως 389 και 393 έως 398, υπέβαλαν αίτηση ενώπιον του Εφετείου Αθηνών («το Εφετείο») αποσκοπώντας στον προσδιορισμό ενός ποσού αποζημίωσης αφότου οι ΣΕΠ ετέθησαν υπό τον έλεγχο του κράτους.

10. Στις 21 Μαρτίου 1996, το Εφετείο αποφάσισε αυτεπάγγελα την αναβολή των δικασίμων (υπ' αρ. 3410/1996 και 3411/1996 αποφάσεις), εν αναμονή της έκβασης μιας άλλης εκκρεμής υπόθεσης ενώπιον της

ολομέλειας του Συμβουλίου Επικρατείας, το αντικείμενο της οποίας αφορούσε το εάν οι ιδιωτικοί μεταφορείς δικαιούνται αποζημίωσης.

11. Στις 26 Σεπτεμβρίου 1997, η ολομέλεια του Συμβουλίου Επικρατείας εξέδωσε τις αποφάσεις του αναφορικά με την εν λόγω υπόθεση (υπ' αρ. 3818/1997, 3819/1997 και 3820/1997 αποφάσεις).

12. Στις 20 Δεκεμβρίου 2000, το Εφετείο απέρριψε το αίτημα των προαναφερομένων προσφευγόντων (υπ' αρ. 9672/2000 απόφαση).

13. Στις 8 Απριλίου 2003, οι εν λόγω προσφεύγοντες υπέβαλαν αίτηση ανάιρεσης στον Άρειο Πάγο. Οι δικάσιμοι της 2ας Απριλίου 2004 και της 2ας Δεκεμβρίου 2005 αναβλήθηκαν. Στη συνέχεια, κανείς από τους ενδιαφερομένους δεν ζήτησε τον προσδιορισμό νέας δικασίμου.

14. Από τον φάκελο προκύπτει ότι η υπόθεση παραμένει εκκρεμής ενώπιον του Αρείου Πάγου.

2. Η δεύτερη διαδικασία ενώπιον του Εφετείου Αθηνών σχετικά με το αίτημα που υπεβλήθη από τους προσφεύγοντες που αναγράφονται με τους αριθμούς 396 και 397 («η δεύτερη διαδικασία»)

15. Στις 16 Οκτωβρίου 1996, οι προσφεύγοντες που αναγράφονται με τους αριθμούς 396 και 397 κατέθεσαν νέα αίτηση ενώπιον του Εφετείου αναφορικά με τον προσδιορισμό εντός ποσού αποζημίωσης αόφτου οι ΣΕΠ ετέθησαν υπό τον έλεγχο του κράτους.

16. Εντός του 1997 και σε ημερομηνία που δεν διευκρινίζεται, το Εφετείο αποφάσισε αυτεπάγγελτα την αναβολή της δικασίμου (υπ' αρ. 5440/1997 απόφαση), εν αναμονή της έκβασης μιας άλλης εκκρεμούς υπόθεσης ενώπιον της ολομέλειας του Συμβουλίου Επικρατείας, το αντικείμενο της οποίας αφορούσε το εάν οι ιδιωτικοί μεταφορείς δικαιούνται αποζημίωσης.

17. Στις 26 Σεπτεμβρίου 1997, η ολομέλεια του Συμβουλίου Επικρατείας εξέδωσε τις αποφάσεις του αναφορικά με την εν λόγω υπόθεση (υπ' αρ. 3818/1997 και 3819/1997 αποφάσεις).

18. Στις 31 Δεκεμβρίου 1999, οι δυο προαναφερόμενοι προσφεύγοντες ζήτησαν τον προσδιορισμό ημερομηνίας δικασίμου ενώπιον του Εφετείου, η οποία αποφασίσθηκε για τις 10 Οκτωβρίου 2000.

19. Στις 20 Δεκεμβρίου 2000, το Εφετείο απέρριψε την αίτηση των εν λόγω προσφευγόντων (υπ' αρ. 9673/2000 απόφαση).

20. Στις 8 Απριλίου 2003, αυτοί οι τελευταίοι άσκησαν αίτηση αναίρεσης στον Άρειο Πάγο.

21. Από τον φάκελο προκύπτει ότι η υπόθεση παραμένει εκκρεμής ενώπιον του Αρείου Πάγου.

3. *Οι άλλες δικαστικές διαδικασίες*

22. Στις 20 Δεκεμβρίου 2000, σε υποθέσεις στις οποίες οι προσφεύγοντες δεν ήταν διάδικοι, το Εφετείο απέρριψε τα αιτήματα που υπέβαλαν οι ιδιωτικοί μεταφορείς (υπ' αρ. 9674/2000 και 9675/2000), παρόμοια με αυτά που διατυπώθηκαν από τους προσφεύγοντες στη συγκεκριμένη υπόθεση.

23. Στις 8 Απριλίου 2003, οι εν λόγω ιδιωτικοί μεταφορείς υπέβαλαν αίτηση αναίρεσης στον Άρειο Πάγο.

24. Από τον φάκελο προκύπτει ότι αυτές οι υποθέσεις παραμένουν εκκρεμείς ενώπιον του Αρείου Πάγου.

NOMΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΟΡΙΣΜΕΝΟΥΣ ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΝΤΕΣ

A. Τα επιχειρήματα των διαδίκων

25. Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η προσφυγή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ως προς τους προσφεύγοντες που αναφέρονται στα κατωτέρω σημεία I.B.1 και I.B.2. Αναφέρει ότι τα ονόματα ορισμένων εξ' αυτών δεν αναγράφονται στα αντίγραφα των αιτήσεων που κατατέθηκαν ενώπιον του Αρείου Πάγου. Προσθέτει ότι ορισμένοι εκ των προσφευγόντων είναι κληρονόμοι αντιδίκων που απεβίωσαν κατά τη διάρκεια της εσωτερικής διαδικασίας και ότι δεν έχουν καταστεί αυτοί οι ίδιοι αντίδικοι στην εν λόγω δικαστική διαμάχη. Σύμφωνα με την Κυβέρνηση, η προσφυγή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη γι αυτούς λόγω απουσίας της ιδιότητας του θύματος.

26. Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι συμμετείχαν όλοι στις διαδικασίες ενώπιον των εσωτερικών δικαστικών αρχών με τα δικά τους ονόματα. Οι

προσφεύγοντες που αναφέρονται στην κατωτέρω παράγραφο 28 υποστηρίζουν ότι είναι οι κληρονόμοι αντιδίκων και ότι, κατά συνέπεια, έχουν κληρονομήσει όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις αυτών. Ως προς τούτο, προσκομίζουν έγγραφα που βεβαιώνουν την ιδιότητά τους ως κληρονόμων.

27. Η Κυβέρνηση θεωρεί επίσης ότι η προσφυγή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ως προς τους προσφεύγοντες με τους αριθμούς 171 και 222. Διευκρινίζει ότι ο πρώτος απεβίωσε πριν από την υποβολή της παρούσας προσφυγής και ότι ο δεύτερος δεν προσκόμισε πληρεξούσιο εκπροσώπησης ενώπιον του Δικαστηρίου.

Β. Η εκτίμηση του Δικαστηρίου

1. Όσον αφορά τους προσφεύγοντες που αναγράφονται με τους αριθμούς 14, 15, 16, 18, 19, 29, 30, 31, 85, 86, 87, 101, 138, 139, 140, 141, 142, 149, 151, 154, 155, 156, 157, 158, 171, 174, 175, 176, 177, 215, 216, 217, 218, 219, 227, 228, 229, 249, 250, 251, 259, 260, 261, 262, 302, 303, 304, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 369, 370, 390, 391 και 392

28. Το Δικαστήριο παρατηρεί ότι οι προσφεύγοντες που αναγράφονται με τους αριθμούς 14, 15, 16, 18, 19, 29, 30, 31, 85, 86, 87, 101, 138, 139, 140, 141, 142, 149, 151, 154, 155, 156, 157, 158, 171, 174, 175, 176, 177, 215, 216, 217, 218, 219, 227, 228, 229, 249, 250, 251, 259, 260, 261, 262, 302, 303, 304, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 369, 370, 390, 391 και 392 είναι οι κληρονόμοι αντιδίκων που απεβίωσαν κατά τη διάρκεια της εσωτερικής διαδικασίας πριν από την υποβολή της παρούσας προσφυγής. Σημειώνει ότι δεν έχουν προσκομίσει κανένα έγγραφο που να αποδεικνύει ότι έχουν ακολουθήσει τη διαδικασία, και ως εκ τούτου δεν έχουν καταστεί αντίδικοι ως κληρονόμοι στην εν λόγω υπόθεση (ΒΟΪΒΟΔΑ και άλλοι κατά Ελλάδα [επιτροπή], αρ. 62547/09, παρ. 32-34, 21 Ιουλίου 2016, και ΣΒΕΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ και άλλοι κατά Ελλάδα [επιτροπή], αρ. 44726/09, παρ. 20-23, 16 Ιουλίου 2015).

29. Εντός αυτού του πλαισίου, το Δικαστήριο εκτιμά ότι οι προαναφερόμενοι προσφεύγοντες δεν έχουν εμπλακεί στη δικαστική διαδικασία και ότι δεν έχουν υποστεί καμία παραβίαση των συμβατικών

τους δικαιωμάτων λόγω της διάρκειάς της (Γεωργία ΜΑΚΡΗ και άλλοι κατά της Ελλάδας (Δεκ.) [επιτροπή], αρ. 40049/08, παρ. 18-20, 3 Φεβρουαρίου 2011).

30. Κατά συνέπεια, η προσφυγή είναι μη συμβατή *ratione personae* με τις διατάξεις της Σύμβασης, σύμφωνα με το άρθρο 35 παρ. 3 α) αναφορικά με τους προαναφερομένους προσφεύγοντες και πρέπει να απορριφθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 35 παρ. 4 της Σύμβασης.

2. Όσον αφορά τους προσφεύγοντες που αναγράφονται με τους αριθμούς 8, 28, 63, 92, 102, 128, 150, 169, 183, 247, 301, 309, 327, 332, 351, 352, 362 και 384

31. Το Δικαστήριο παρατηρεί ότι οι προσφεύγοντες που αναγράφονται με τους αριθμούς 8, 28, 63, 92, 102, 128, 150, 169, 183, 247, 301, 309, 327, 332, 351, 352, 362 και 384 αναφέρονται στο αντίγραφο της αίτησης που κατατέθηκε στον Άρειο Πάγο, στο πλαίσιο της πρώτης διαδικασίας. Λαμβάνοντας υπόψη τα προηγούμενα, το Δικαστήριο απορρίπτει την εξαίρεση της Κυβέρνησης όσον αφορά αυτούς τους προσφεύγοντες.

3. Όσον αφορά τον προσφεύγοντα που αναγράφεται με τον αριθμό 222

32. Το Δικαστήριο παρατηρεί ότι οι εκπρόσωποι των προσφευγόντων διαβίβασαν το πληρεξούσιο εκπροσώπησης του προσφεύγοντα με τον αριθμό 222 (ανωτέρω παράγραφος 3). Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο απορρίπτει την εξαίρεση της Κυβέρνησης όσον αφορά αυτόν τον προσφεύγοντα.

II. ΑΛΛΑ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

A. Ως προς την ιδιότητα του θύματος των προσφευγόντων, όσον αφορά τις διαδικασίες που περιγράφονται στις ανωτέρω παραγράφους 22-24

33. Η Κυβέρνηση εκφράζει αντιρρήσεις ως προς την ιδιότητα του θύματος των προσφευγόντων σχετικά με τις διαδικασίες που περιγράφονται στις παραγράφους 22-24, με το επιχείρημα ότι οι ενδιαφερόμενοι δεν συμμετείχαν στις εν λόγω διαδικασίες.

34. Οι προσφεύγοντες αμφισβητούν αυτή τη θέση.

35. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι οι προσφεύγοντες δεν ήταν διάδικοι στις εν λόγω διαδικασίες. Ως εκ τούτου, δεν δύναται να δεχθεί ότι είχαν

επιπτώσεις από τη διάρκεια των εν λόγω δικαστικών διαδικασιών. Κατά συνέπεια, η εξαίρεση που αιτείται η Κυβέρνηση αποδεικνύεται βάσιμη και θα πρέπει να γίνει δεκτή.

36. Κατά συνέπεια, οι καταγγελίες αναφορικά με τις εν λόγω διαδικασίες είναι μη συμβατές *ratione personae* με τις διατάξεις της Σύμβασης, σύμφωνα με το άρθρο 35 παρ. και πρέπει να απορριφθούν κατ' εφαρμογή του άρθρου 35 παρ. 4 της Σύμβασης.

Β. Ως προς την τήρηση της προθεσμίας των έξι μηνών

37. Επιπλέον, η Κυβέρνηση επικαλείται την μη τήρηση της προθεσμίας των έξι μηνών από τους προσφεύγοντες. Αναφέρει ότι οι δικάσιμοι ενώπιον του Αρείου Πάγου, αναφορικά με τις εν λόγω διαδικασίες, αναβλήθηκαν και ότι από τις ημερομηνίες των τελευταίων δικασίμων, ήτοι τη 2^α Δεκεμβρίου 2005 και, σύμφωνα με τα λεγόμενά της, τη 11^η Ιανουαρίου 2008, κανείς από τους ενδιαφερομένους δεν ζήτησε τον προσδιορισμό νέων ημερομηνιών δικασίμου. Διευκρινίζει ότι η διαδικασία ενώπιον των αστικών δικαστηρίων διέπεται από την αρχή της πρωτοβουλίας των διαδίκων. Εκτιμά ότι η προθεσμία των έξι μηνών αρχίζει να μετράει από την ημερομηνία έκδοσης των αποφάσεων του Εφετείου ή από τις ημερομηνίες των τελευταίων δικασίμων που αναβλήθηκαν ενώπιον του Αρείου Πάγου. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, εκτιμά ότι οι προσφεύγοντες ενεργούν καταχρηστικά ως προς την τήρηση της προθεσμίας των έξι μηνών, δεδομένου ότι η υπόθεσή τους εκκρεμεί ακόμα ενώπιον του Αρείου Πάγου.

38. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει, ως προς τούτο, ότι έχει εξετάσει επανειλημμένως καταγγελίες σχετικά με τη διάρκεια διαδικασιών που εκκρεμούσαν ενώπιον των εσωτερικών δικαστηρίων (βλέπε, μεταξύ πολλών άλλων, ΓΛΥΚΑΝΤΖΗ κατά Ελλάδας, αρ. 40150/09, παρ. 43-44, 30 Οκτωβρίου 2012, και η προαναφερόμενη υπόθεση ΦΟΥΝΤΗΣ και άλλοι, παρ. 28-29). Σημειώνει ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η διαδικασία ενώπιον των αστικών δικαστηρίων εκκρεμεί επί του παρόντος. Ως εκ τούτου, απορρίπτει αυτή την εισαγωγική παρατήρηση σχετικά με τη μη τήρηση της προθεσμίας των έξι μηνών.

Γ. Η εισαγωγική σημείωση σχετικά με τη διαδικασία που κινήθηκε από τους προσφεύγοντες που αναφέρονται με τους αριθμούς 396 και 397

39. Η Κυβέρνηση αναφέρει ότι η αίτηση που υπεβλήθη ενώπιον των αστικών δικαστηρίων στις 16 Οκτωβρίου 1996 από τους προσφεύγοντες που αναφέρονται με τους αριθμούς 396 και 397 είναι όμοια με αυτή που κατατέθηκε στις 17 Ιουλίου 1995 (ανωτέρω παράγραφοι 15-21). Υποστηρίζει, χωρίς να προβάλει συγκεκριμένο αίτιο απαραδέκτου, ότι οι εν λόγω προσφεύγοντες δεν δύνανται να καταγγέλλουν τη διάρκεια μιας διαδικασίας στην οποία, σύμφωνα με τα λεγόμενά της, κατέστησαν διάδικοι χωρίς να έχουν έννομο συμφέρον ως προς τούτο.

40. Λαμβάνοντας υπόψη το συμπέρασμά του επί του απαραδέκτου των καταγγελιών, ως προς την ουσία τους, όσον αφορά τη διάρκεια της δεύτερης διαδικασίας και την ισχυριζόμενη απουσία πραγματικής προσφυγής ως προς τούτο (παράγραφοι 50-53 και 59-61 κατωτέρω), το Δικαστήριο εκτιμά ότι δεν χρειάζεται να εξετάσει αυτή την εισαγωγική σημείωση.

III. Επί της ισχυριζόμενης παραβίασης του άρθρου 6 παρ. 1 της Σύμβασης

41. Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η διάρκεια των διαδικασιών ενώπιον του Εφετείου παρέβλεψε την αρχή της «εύλογης προθεσμίας», που προβλέπεται στο άρθρο 6, παρ. 1 της Σύμβασης, όπως διατυπώνεται στο ακόλουθο απόσπασμα:

«Κάθε άτομο έχει δικαίωμα να εξετάζεται η υπόθεσή του (...) εντός εύλογης προθεσμίας, από δικαστήριο (...) που θα αποφασίσει (...) αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του, αστικού χαρακτήρα (...)»

42. Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η διάρκεια των επίμαχων διαδικασιών είναι εύλογη δεδομένης και της πολυπλοκότητας που παρουσιάζει η υπόθεση.

A. Η πρώτη διαδικασία

1. Επί του παραδεκτού

43. Το Δικαστήριο, διαπιστώνοντας ότι η καταγγελία όσον αφορά την πρώτη διαδικασία που κινήθηκε από τους προσφεύγοντες που αναγράφονται με τους αριθμούς 1 έως 13, 17, 20 έως 28, 32 έως 84, 88 έως 100, 102 έως 137, 143 έως 148, 150, 152, 153, 159 έως 170, 172, 173, 178 έως 214, 220 έως 226, 230 έως 248, 252 έως 258, 261, 263 έως 301, 305 έως 311, 318 έως 368, 371 έως 389 και 393 έως 398, δεν είναι εμφανώς αβάσιμη, σύμφωνα με το άρθρο 35 παρ. 3 α) της Σύμβασης και δεν προσκρούει σε κανένα άλλο αίτιο απαραδέκτου, την κηρύσσει παραδεκτή.

2. Επί της ουσίας

α) Η περίοδος που πρέπει να ληφθεί υπόψη

44. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι η περίοδος που πρέπει να ληφθεί υπόψη άρχισε στις 17 Ιουλίου 1995, ημερομηνία κίνησης της διαδικασίας ενώπιον του Εφετείου και τελείωσε στις 20 Δεκεμβρίου 2000, ημερομηνία έκδοσης της υπ' αρ. 9672/2000 αυτού του δικαστηρίου. Κατά συνέπεια, η εν λόγω διαδικασία διήρκεσε περίπου πέντε χρόνια και πέντε μήνες, ενώπιον ενός βαθμού δικαιοδοσίας.

β) Ο εύλογος χαρακτήρα της διάρκειας της διαδικασίας

45. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο εύλογος χαρακτήρας της διάρκειας μιας διαδικασίας κρίνεται ανάλογα με τις περιστάσεις της υπόθεσης και ανάλογα με τα κριτήρια της εκάστοτε νομολογίας, κυρίως ανάλογα με την πολυπλοκότητα της υπόθεσης, τη συμπεριφορά των προσφευγόντων και αυτή των αρμοδίων αρχών, καθώς και το διακύβευμα της διαμάχης για τους ενδιαφερομένους (βλέπε, μεταξύ πολλών άλλων, Frydlender κατά Γαλλίας [GC], αρ. 30979/96, παρ. 43, CEDH 2000-VII).

46. Υπενθυμίζει επίσης ότι η διαδικασία ενώπιον των αστικών δικαστηρίων διέπεται από την αρχή της πρωτοβουλίας των διαδίκων. Επιπλέον, υπενθυμίζει ακόμα ότι μόνο οι αργοί ρυθμοί που αποδίδονται στις αρμόδιες εθνικές αρχές δύνανται να οδηγήσουν στη διαπίστωση μιας υπέρβασης της εύλογης προθεσμίας, αντίθετης προς τη Σύμβαση. Ακόμα και στα δικαστικά συστήματα που εγκαθιστούν την αρχή της διεξαγωγής της δίκης από τους διαδίκους, η στάση των ενδιαφερομένων δεν

απαλλάσσει τους δικαστές από την υποχρέωση να εξασφαλίσουν την ταχύτητα που αναφέρεται στο άρθρο 6 παρ. 1 της Σύμβασης (ΛΙΤΟΣΕΛΙΤΗΣ κατά Ελλάδα, αρ. 62771/00, παρ. 30, 5 Φεβρουαρίου 2004).

47. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, το Δικαστήριο δεν θέτει υπό αμφισβήτηση την πολυπλοκότητα της υπόθεσης. Παρατηρεί ότι το Εφετείο αποφάσισε να αναστείλει την εξέταση της υπόθεσης, γεγονός που επέφερε παράταση της διαδικασίας κατά περίπου ενάμιση χρόνο. Ως προς τούτο, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, παρά το γεγονός ότι το άρθρο 6 της Σύμβασης επιβάλλει την ταχύτητα των δικαστικών διαδικασιών, καθιερώνει επίσης τη γενικότερη αρχή της χρηστής διαχείρισης της δικαιοσύνης. Στο πλαίσιο της υπόθεσης, η αναστολή της εξέτασης της υπόθεσης γι αυτό το λόγο αποδεικνύεται συμβατή με τη σωστή ισορροπία που πρέπει να υπάρχει μεταξύ των διαφόρων πτυχών αυτής της ουσιώδους απαίτησης. Παρά ταύτα, ο βαθμός πολυπλοκότητας της διαμάχης αρκεί από μόνος του να δικαιολογήσει τόσο μεγάλες καθυστερήσεις όπως αυτές που παρατηρούνται στην προκειμένη περίπτωση (ΠΑΦΛΙΤΗΣ και άλλοι κατά Ελλάδα, αρ. 20332/92, παρ. 91-97, 26 Φεβρουαρίου 1998).

48. Κατόπιν εξέτασης όλων των στοιχείων που του υπεβλήθησαν, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η Κυβέρνηση δεν εξέθεσε κανένα γεγονός ή επιχείρημα που να μπορεί να δικαιολογήσει τη διάρκεια της διαδικασίας, η οποία παραμένει υπερβολική. Συμπεραίνει ότι, παρά τον σημαντικό αριθμό διαδίκων στην εσωτερική διαδικασία και το γεγονός ότι η υπόθεση παρουσίαζε κάποια πολυπλοκότητα, η διάρκεια των περίπου πέντε ετών και πέντε μηνών, εντός των οποίων διεξήχθη η διαδικασία, είναι μη συμβατή με τις απαιτήσεις της «εύλογης διάρκειας».

49. Τέλος, εκτιμά ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 παρ. 1 της Σύμβασης ως προς την πρώτη διαδικασία ενώπιον του Εφετείου.

B. Η δεύτερη διαδικασία

50. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι η δεύτερη διαδικασία άρχισε στις 16 Οκτωβρίου 1996, ημερομηνία κίνησης της διαδικασίας ενώπιον του Εφετείου από τους προσφεύγοντες που αναφέρονται με τους αριθμούς 396

και 397 και τελείωσε στις 20 Δεκεμβρίου 2000, ημερομηνία έκδοσης της υπ' αρ. 9672/2000 αυτού του δικαστηρίου. Κατά συνέπεια, η εν λόγω διαδικασία διήρκεσε περίπου τέσσερα χρόνια και δύο μήνες, ενώπιον ενός βαθμού δικαιοδοσίας.

51. Παρά ταύτα, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι οι προσφεύγοντες που αναφέρονται με τους αριθμούς 396 και 397 είναι υπεύθυνοι για τις καθυστερήσεις κατά τη διεξαγωγή αυτής της διαδικασίας. Σημειώνει ιδιαίτερα ότι η περίοδος μεταξύ της 26^{ης} Σεπτεμβρίου 1997 – ημερομηνία κατά την οποία η ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας εξέδωσε τις αποφάσεις του – και της 31^{ης} Δεκεμβρίου 1999 – ημερομηνία κατά την οποία οι εν λόγω προσφεύγοντες ζήτησαν τον προσδιορισμό νέας ημερομηνίας δικασίμου ενώπιον του Εφετείου -, ήτοι περίοδος περίπου δύο ετών και τριών μηνών, δεν δύναται να αποδοθεί στις αρμόδιες αρχές (παράγραφοι 16-18 ανωτέρω, βλέπε επίσης Ευρωπαϊκά Διακοπαί – European Holidays A.E. κατά Ελλάδας [επιτροπή], αρ. 44685/09, παρ. 69, 7 Απριλίου 2016).

52. Λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των στοιχείων που έχουν συλλεγεί, το Δικαστήριο εκτιμά ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν υπήρξε υπέρβαση του εύλογου χρόνου σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 1 της Σύμβασης.

53. Ως εκ τούτου, η καταγγελία όσον αφορά τη δεύτερη διαδικασία ενώπιον του Εφετείου είναι εμφανώς αβάσιμη και πρέπει να απορριφθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 35 παρ. 3 α) και 4 της Σύμβασης.

IV. Επί της ισχυριζόμενης παραβίασης του άρθρου 13 της Σύμβασης

54. Οι προσφεύγοντες καταγγέλλουν επίσης την ανυπαρξία, στην Ελλάδα, μιας οποιασδήποτε εσωτερικής αρμόδιας δικαιοδοσίας για την αναγνώριση της υπερβολικής διάρκειας της διαδικασίας. Επικαλούνται το άρθρο 13 της Σύμβασης, απόσπασμα του οποίου παρατίθεται κατωτέρω:

«Κάθε πρόσωπο, τα δικαιώματα και οι ελευθερίες του οποίου αναγνωρίζονται εντός της (...) Σύμβασης, παραβιάζονται, έχει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον μιας εθνικής αρχής, έστω κι αν η παραβίαση έχει γίνει από πρόσωπα που ενεργούν στο πλαίσιο των υπηρεσιακών τους καθηκόντων».

A. Η πρώτη διαδικασία

1. Επί του παραδεκτού

55. Το Δικαστήριο, διαπιστώνοντας ότι η εν λόγω καταγγελία δεν είναι εμφανώς αβάσιμη, σύμφωνα με το άρθρο 35 παρ. 3 α) της Σύμβασης και δεν προσκρούει σε κανένα άλλο αίτιο απαραδέκτου, την κηρύσσει παραδεκτή.

2. Επί της ουσίας

56. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το άρθρο 13 της Σύμβασης εγγυάται την πραγματική προσφυγή ενώπιον μιας εθνικής αρχής, που δίνει τη δυνατότητα να καταγγείλει την παραγνώριση της υποχρέωσης, όπως επιβάλλεται από το άρθρο 6 παρ. 1 της Σύμβασης, και της εξέταση των υποθέσεων εντός ευλόγου χρόνου (Kudla κατά Πολωνίας [GS], αρ. 30210/96, παρ. 156, CEDH 2000-XI).

57. Επιπλέον, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ήδη είχε την ευκαιρία να διαπιστώσει ότι το ελληνικό δικαστικό σύστημα δεν προσέφερε στους διαδίκους μια πραγματική προσφυγή, σύμφωνα με το άρθρο 13 της Σύμβασης που να τους επιτρέπει να καταγγέλλουν τη διάρκεια μιας αστικής διαδικασίας (προαναφερόμενη υπόθεση ΓΛΥΚΑΝΤΖΗ, παρ. 54 και τα στοιχεία που αναφέρονται).

58. Λαμβάνοντας υπόψη τα προηγούμενα, θα πρέπει η καταγγελία να κηρυχθεί παραδεκτή και να διαπιστωθεί η παραβίαση του άρθρου 13 της Σύμβασης, λόγω του ότι, κατά την εποχή που συνέβησαν τα γεγονότα, δεν υπήρχε στο εσωτερικό δίκαιο η δυνατότητα προσφυγής που θα είχε επιτρέψει στους εν λόγω προσφεύγοντες κάνουν χρήση του δικαιώματός τους να εξεταστεί η υπόθεσή τους εντός ευλόγου χρόνου, σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 1 της Σύμβασης.

B. Η δεύτερη διαδικασία

59. Δεδομένου ότι πρόκειται για καταγγελία με βάση το άρθρο 13 της Σύμβασης, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι πάντα ερμήνευε την εν λόγω διάταξη κατά τρόπο που να απαιτείτο δυνατότητα προσφυγής στο εσωτερικό δίκαιο μόνο για τις καταγγελίες που δύνανται να θεωρούνται ως «υπερασπίσιμες», σύμφωνα με τη Σύμβαση (βλέπε, μεταξύ άλλων, την

προαναφερόμενη υπόθεση Kudla, παρ. 157, Πάσσαρης κατά Ελλάδας (Δεκ.), αρ. 5334/07, 24 Σεπτεμβρίου 2009 και Ζορμπά κατά Ελλάδας [επιτροπή], αρ. 74676/10, παρ. 24, 26 Απριλίου 2016).

60. Λαμβάνοντας υπόψη τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε αναφορικά με την καταγγελία που βασίζεται στο άρθρο 6 παρ. 1 της Σύμβασης, το Δικαστήριο εκτιμά ότι οι εμπλεκόμενοι προσφεύγοντες δεν παρουσίασαν καμία υπερασπίσιμη καταγγελία σύμφωνα με το άρθρο 13 της Σύμβασης.

61. Ως εκ τούτου, η εν λόγω καταγγελία πρέπει να απορριφθεί ως εμφανώς αβάσιμη, κατ' εφαρμογή του άρθρου 35 παρ. 3 α) και 4 της Σύμβασης.

V. Επί της εφαρμογής του άρθρου 41 της Σύμβασης

62. Σύμφωνα με το άρθρο 41 της Σύμβασης,

«Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της, και αν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους δεν επιτρέπει παρά μόνο ατελή εξάλειψη των συνεπειών αυτής της παραβίασης, το Δικαστήριο χορηγεί στον παθόντα, εφόσον είναι αναγκαίο, δίκαιη ικανοποίηση»

A. Ζημία

63. Οι προσφεύγοντες διεκδικούν από κοινού 100.000 ευρώ (EUR) για ηθική βλάβη που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν.

64. Η Κυβέρνηση αμφισβητεί τους εν λόγω ισχυρισμούς και καλεί το Δικαστήριο να παρακάμψει το αίτημα με την αιτιολογία ότι το διεκδικούμενο ποσό είναι ασαφές, όχι τεκμηριωμένο, υπερβολικό και μη εύλογο. Επίσης, υποστηρίζει ότι η διαπίστωση της παραβίασης αποτελεί μια επαρκή και δίκαιη ικανοποίηση.

65. Το Δικαστήριο εκτιμά ότι οι προσφεύγοντες που αναγράφονται με τους αριθμούς 1 έως 13, 17, 20 έως 28, 32 έως 84, 88 έως 100, 102 έως 137, 143 έως 148, 150, 152, 153, 159 έως 170, 172, 173, 178 έως 214, 220 έως 226, 230 έως 248, 252 έως 258, 261, 263 έως 301, 305 έως 311, 318 έως 368, 371 έως 389 και 393 έως 398, υπέστησαν κάποια ηθική βλάβη. Υπενθυμίζει, επιπλέον, ότι κατ' εφαρμογή της αρχής *ne ultra petitum*, δεν δίδει, γενικά, ποσό μεγαλύτερο από αυτό που αιτείται ο προσφεύγων (Mikryukon και άλλοι κατά Ρωσίας, αρ. 34841/06, 59954/09, 746/10,

1096/10, 1162/10 και 1898/10, παρ. 63, 31 Ιουλίου 2012). Κρίνοντας δίκαια, δίδει 250 EUR στον καθένα εκ των προαναφερομένων προσφευγόντων.

B. Τόκοι υπερημερίας

66. Το Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να προσαρμόσει το επιτόκιο των τόκων υπερημερίας επί του επιτοκίου διευκόλυνσης οριακής χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας προσαυξημένο κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες.

ΓΙ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ, ΟΜΟΦΩΝΑ

1. Κρίνει την προσφυγή παραδεκτή ως προς τις καταγγελίες για τη διάρκεια της πρώτης διαδικασίας ενώπιον του Εφετείου και για την απουσία πραγματικής προσφυγής ως προς τούτο, όσον αφορά τους προσφεύγοντες που αναγράφονται με τους αριθμούς 1 έως 13, 17, 20 έως 28, 32 έως 84, 88 έως 100, 102 έως 137, 143 έως 148, 150, 152, 153, 159 έως 170, 172, 173, 178 έως 214, 220 έως 226, 230 έως 248, 252 έως 258, 261, 263 έως 301, 305 έως 311, 318 έως 368, 371 έως 389 και 393 έως 398, και απαράδεκτη ως προς το επιπλέον.
2. Κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 παρ. 1 της Σύμβασης ως προς τους προαναφερόμενους προσφεύγοντες
3. Κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 13 της Σύμβασης ως προς τους προαναφερόμενους προσφεύγοντες
4. Κρίνει
5. α) ότι το εναγόμενο Κράτος οφείλει να καταβάλει, εντός τριών μηνών¹, 250 EUR (διακόσια πενήντα ευρώ) σε καθένα από τους προσφεύγοντες που αναγράφονται με τους αριθμούς 1 έως 13, 17, 20 έως 28, 32 έως 84, 88 έως 100, 102 έως 137, 143 έως 148, 150, 152, 153, 159 έως 170, 172, 173, 178 έως 214, 220 έως 226, 230 έως 248, 252 έως 258, 261, 263 έως 301, 305 έως 311, 318 έως 368, 371 έως 389 και 393 έως 398, για ηθική βλάβη

¹ Διορθώθηκε στις 24 Οκτωβρίου 2017: Η φράση «από την ημέρα κατά την οποία η απόφαση θα καταστεί οριστική σύμφωνα με το άρθρο 44 παρ. 2 της Σύμβασης» απαλείφθηκε

γ) ότι από την ημερομηνία εκπνοής της εν λόγω προθεσμίας και έως την καταβολή του ποσού, τα εν λόγω ποσά θα πρέπει να προσαυξηθούν με απλό τόκο, με επιτόκιο ίσο με αυτό του επιτοκίου διευκόλυνσης οριακής χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, που εφαρμόζεται κατά τη διάρκεια αυτής περιόδου, προσαυξημένο κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες.

Συντάχθηκε στη γαλλική γλώσσα και στη συνέχεια κοινοποιήθηκε εγγράφως, στις 15 Ιουνίου 2017, κατ' εφαρμογή του άρθρου 77 παρ. 2 και 3 του Κανονισμού του Δικαστηρίου.

Υπογραφή

Renata Degener – Βοηθός γραμματέα

Υπογραφή

Kristina Pardalos – Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Αρ.	Όνομα ΕΠΩΝΥΜΟ	Έτος γέννησης	Τόπος κατοικίας
1.	Νικόλαος ΚΟΛΤΣΙΔΑΣ	1938	Πετρούπολη
2.	Αγαπητός ΑΓΑΠΗΤΟΣ	1955	Αθήνα
3.	Ευάγγελος ΑΓΓΕΛΗΣ	1950	Αθήνα
4.	Θεοφάνης ΑΙΓΙΝΙΤΗΣ	1947	Χαλκίδα
5.	Ανδρέας ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ	1943	Αθήνα
6.	Παναγιώτης ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ	1949	Αθήνα
7.	Ιωάννης ΑΝΔΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ	1941	Μεσολόγγι
8.	Κωνσταντίνος ΑΝΝΙΤΣΑΚΗΣ	1957	Τσικαλαριά Χανίων
9.	Γιάννης ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ	1946	Αθήνα
10.	Βασίλειος ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ	1938	Αθήνα
11.	Κωστούλα ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ	1953	Αθήνα
12.	Αλέξανδρος ΑΡΕΣΤΗΣ	1950	Αθήνα
13.	Δημήτριος ΑΡΓΥΡΙΟΥ	1962	Μέγαρα
14.	Άννα Ευαγγελία ΑΡΒΑΝΙΤΗ	1972	Νέα Υόρκη
15.	Κωνσταντίνα ΑΡΒΑΝΙΤΗ	1975	Νέα Υόρκη
16.	Θεοδώρα ΑΡΒΑΝΙΤΗ	1960	Βόλος
17.	Αθανάσιος ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ	1941	Άμφισσα
18.	Γιώργος ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ	1988	Βόλος
19.	Παναγιώτης ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ	1982	Βόλος
20.	Λεωνίδας ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ	1943	Φαλαισία Αρκαδίας
21.	Τζανέτος ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ	1953	Αθήνα

22.	Ιωάννης ΑΣΙΜΗΣ	1948	Στρέφι Ηλείας
23.	Δημήτριος ΑΣΛΑΝΙΔΗΣ	1941	Κατερίνη
24.	Ισαάκ ΑΣΛΑΝΙΔΗΣ	1943	Κατερίνη
25.	Δημήτριος ΑΣΤΕΡΗΣ	1963	Αθήνα
26.	Γεώργιος ΑΣΤΡΙΝΗΣ	1954	Αθήνα
27.	Φώτιος ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ	1950	Αθήνα
28.	Κωνσταντίνος ΧΑΪΤΙΔΗΣ	1955	Αθήνα
29.	Γεωργία ΧΑΝΙΩΤΗ	1961	Αθήνα
30.	Παρασκευή ΧΑΝΙΩΤΗ	1984	Αθήνα
31.	Αθανάσιος ΧΑΝΙΩΤΗΣ	1989	Αθήνα
32.	Αντώνιος ΧΑΣΑΠΟΓΙΑΝΝΗΣ	1940	Αφροξυλιά Ναυπάκτου Αιτωλοακαρνανίας
33.	Ευθύμιος ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΣ	1959	Αθήνα
34.	Νικήτας ΧΑΤΖΗΣ	1944	Αθήνα
35.	Δημήτριος ΧΑΤΖΗΤΟΛΙΑΣ	1961	Αθήνα
36.	Στέφανος ΧΙΩΤΗΣ	1956	Νιγρίτα Σερρών
37.	Ιωάννης ΧΛΕΜΠΟΓΙΑΝΝΗΣ	1953	Ιτέα
38.	Γεώργιος ΧΟΝΔΡΟΣ	1954	Αθήνα
39.	Κωνσταντίνος ΧΡΗΣΤΟΥ	1958	Αθήνα
40.	Αθανάσιος ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ	1960	Αθήνα
41.	Λάμπρος ΔΑΣΚΑΛΗΣ	1962	Ναύπακτος Αιτωλοακαρνανίας
42.	Κωνσταντίνος ΔΕΝΔΡΟΛΙΒΑΝΑΣ	1944	Μαραθώνας
43.	Απόστολος ΔΕΣΛΗΣ	1945	Τύρναβος Λάρισας
44.	Σοφοκλής ΔΙΑΚΟΥΜΟΠΟΥΛΟΣ	1962	Γαργαλιάνοι Τριφυλίας
45.	Γεώργιος ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ	1951	Δεσφίνα Φωκίδας
46.	Πέτρος ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ	1944	Κάτω Μακρινού Αιτωλοακαρνανίας

47.	Μαυρουδής ΔΙΚΜΠΙΑΣΑΝΗΣ	1946	Κλήμα Δωρίδος Φωκίδος
48.	Βασίλειος ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ	1944	Πάτρα
49.	Παναγιώτης ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ	1938	Αθήνα
50.	Νικόλαος ΔΗΜΟΣ	1954	Άρτα
51.	Σωτήριος ΔΡΟΓΓΟΣ	1960	Αθήνα
52.	Βασίλειος ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ	1963	Έδεσσα
53.	Αθανάσιος ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ	1952	Κερατέα
54.	Λουκάς ΦΙΛΗΣ	1962	Γλυφάδα
55.	Ιωάννης ΦΛΑΡΙΩΤΗΣ	1962	Αθήνα
56.	Κωνσταντίνος ΦΩΤΕΙΝΟΠΟΥΛΟΣ	1957	Αθήνα
57.	Χριστόφορος ΦΟΥΡΟΥΤΖΙΔΗΣ	1958	Αθήνα
58.	Αναστάσιος ΦΡΑΓΚΟΣ	1959	Αθήνα
59.	Κωνσταντίνος ΦΡΑΓΚΟΣ	1963	Αθήνα
60.	Δημήτριος ΓΑΛΑΝΗΣ	1934	Λυγουριό Ναυπλίας Αργολίδας
61.	Μιχαήλ ΓΑΛΑΝΗΣ	1965	Ασκληπιείο Αργολίδος
62.	Σπυρίδων ΓΑΛΑΝΟΣ	1939	Ληξούρι Κεφαλονιάς
63.	Μιχαήλ ΓΑΛΙΩΤΗΣ	1950	Αθήνα
64.	Ευάγγελος ΓΑΖΕΑΣ	1952	Φλώρινα
65.	Μιχαήλ ΓΕΝΝΑΙΟΣ	1951	Αθήνα
66.	Γεώργιος ΓΕΩΡΓΙΟΥ	1949	Αθήνα
67.	Μιχαήλ ΓΕΩΡΓΟΥΔΑΚΗΣ	1948	Αθήνα
68.	Κωνσταντίνος ΓΕΩΡΓΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ	1962	Αθήνα

69.	Γρηγόριος ΓΙΑΝΝΑΚΕΑΣ	1938	Αθήνα
70.	Ηλίας ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ	1948	Καλαμάτα
71.	Αντώνιος ΓΙΑΝΝΙΚΗΣ	1944	Κατερίνη
72.	Δημήτριος ΓΙΑΝΝΟΣ	1948	Μάνδρα
73.	Στυλιανός ΓΙΑΝΝΟΣ	1952	Αθήνα
74.	Κωνσταντίνος ΓΙΩΤΑΣ	1954	Αθήνα
75.	Σωτήριος ΓΙΟΥΛΗΣ	1946	Λαμία
76.	Μελέτιος ΓΚΙΝΗΣ	1960	Μέγαρα
77.	Λουκάς ΓΚΙΟΥΛΟΣ	1951	Βουνιχώρα Παρνασσίδος Φωκίδος
78.	Σταύρος ΓΚΟΡΙΤΣΑΣ	1946	Λυγουριό Ναυπλίας Αργολίδας
79.	Γεώργιος ΓΟΥΝΑΚΗΣ	1947	Πόρτο Ράφτη
80.	Ιωάννης ΓΟΥΝΑΚΗΣ	1948	Αθήνα
81.	Παντελεήμων ΓΟΥΝΑΚΗΣ	1966	Πόρτο Ράφτη
82.	Αριστείδης ΓΟΥΤΟΣ	1938	Αθήνα
83.	Αλέξανδρος ΓΡΑΨΑΣ	1954	Αθήνα
84.	Νικόλαος ΓΡΑΒΙΑΣ	1938	Αθήνα
85.	Κωνσταντίνος ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ	1973	Αθήνα
86.	Μαρία ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΥ	1950	Αθήνα
87.	Σοφία ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΥ	1972	Αθήνα
88.	Αριστείδης ΗΛΙΑΔΗΣ	1960	Αθήνα
89.	Θεόδωρος ΙΟΡΔΑΝΟΥ	1963	Αθήνα
90.	Ιωάννης ΚΑΪΛΑΣ	1947	Ιτέα
91.	Βασίλειος ΚΑΚΚΑΒΟΣ	1950	Αθήνα
92.	Γεώργιος ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ	1941	Αθήνα
93.	Ελευθέριος ΚΑΛΦΑΚΗΣ	1932	Χανιά
94.	Νικόλαος ΚΑΛΛΙΑΝΕΖΟΣ	1966	Κεφαλόβρυσο

			Αιτωλικού
95.	Κυριάκος ΚΑΛΟΓΕΡΑΚΗΣ	1944	Φουρνές Μουσούρων Χανίων
96.	Παναγιώτης ΚΑΛΟΓΕΡΑΚΗΣ	1961	Χανιά
97.	Κωνσταντίνος ΚΑΛΟΓΕΡΗΣ	1944	Αθήνα
98.	Παναγιώτης ΚΑΛΟΓΕΡΗΣ	1946	Ανάληψη Θέρμου
99.	Εμμανουήλ ΚΑΜΙΝΙΩΤΗΣ	1955	Αθήνα
100.	Θεόδωρος ΚΑΜΠΑΝΑΡΑΚΗΣ	1939	Ηράκλειο
101.	Χρυσούλα ΚΑΜΠΟΥΡΗ	1975	Αθήνα
102.	Μαρία ΚΑΜΠΟΥΡΗ	1970	Αθήνα
103.	Δημήτριος ΚΑΜΒΥΣΙΔΗΣ	1958	Καλαμάτα
104.	Ιωάννης ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ	1931	Αθήνα
105.	Αλέξιος ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ	1958	Αθήνα
106.	Γεώργιος ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ	1950	Αθήνα
107.	Απόστολος ΚΑΡΑΚΙΤΣΙΟΣ	1953	Αθήνα
108.	Ιωάννης ΚΑΡΑΛΗΣ	1953	Λιβαδειά
109.	Σπυρίδων ΚΑΡΑΛΗΣ	1957	Λιβαδειά
110.	Αθανάσιος ΚΑΡΑΜΠΙΝΗΣ	1953	Αθήνα
111.	Νικόλαος ΚΑΡΑΝΑΣΟΣ	1954	Άμφισσα
112.	Βασίλειος ΚΑΡΑΒΕΡΓΟΣ	1932	Κατερίνη
113.	Αναστάσιος ΚΑΡΚΑΛΑΚΟΣ	1960	Αθήνα
114.	Ιωάννης ΚΑΡΚΑΖΗΣ	1957	Ρίζες Μαντινείας Αρκαδίας
115.	Γεώργιος ΚΑΡΚΟΥΛΙΑΣ	1947	Ιτέα
116.	Ευστάθιος ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ	1947	Αθήνα
117.	Θεόδωρος ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ	1958	Αθήνα
118.	Φώτιος ΚΑΤΣΑΒΡΙΑΣ	1959	Πλαγιά Παλαίρου Αιτωλοακαρνανίας

119.	Χρήστος ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗΣ	1962	Αθήνα
120.	Ευθύμιος ΚΑΤΣΙΚΩΣΤΑΣ	1960	Άγιοι Πάντες Δωρίδος Φωκίδος
121.	Ιωάννης ΚΑΤΣΙΜΕΝΤΕΣ	1950	Αθήνα
122.	Γεώργιος ΚΑΤΣΟΓΙΑΝΝΟΣ	1949	Αθήνα
123.	Αθανάσιος ΚΑΤΣΟΣ	1952	Ιτέα
124.	Μιχαήλ ΚΑΒΑΛΛΑΡΗΣ	1949	Αθήνα
125.	Παναγιώτης ΚΑΖΑΝΑΚΗΣ	1936	Ναύπλιον
126.	Σταύρος ΚΑΖΑΖΗΣ	1944	Αθήνα
127.	Μάρκος ΚΕΦΑΛΑΣ	1951	Ξηρονομή Βοιωτίας
128.	Νικόλαος ΚΕΦΑΛΑΣ	1937	Αθήνα
129.	Πέτρος ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ	1961	Αθήνα
130.	Φώτιος ΚΙΣΣΑΣ	1936	Αθήνα
131.	Κυριάκος ΚΟΛΙΑΣ	1953	Αραχναίο
132.	Νικόλαος ΚΟΛΙΟΣ	1962	Αθήνα
133.	Εμμανουήλ ΚΟΛΟΜΒΑΚΗΣ	1956	Χανιά
134.	Γεώργιος ΚΟΜΜΑΤΑΣ	1948	Αθήνα
135.	Γεώργιος ΚΟΝΤΑΚΟΣ	1954	Αθήνα
136.	Βασίλειος ΚΟΝΤΑΚΟΣ	1947	Κονάκια Γυθείου
137.	Ηλίας ΚΟΝΤΟΓΙΩΡΓΟΣ	1965	Αθήνα
138.	Γεωργία ΚΟΨΙΑ	1955	Αθήνα
139.	Κωνσταντίνα ΚΟΨΙΑ	1992	Αθήνα
140.	Μαρία-Ζαμπέτα ΚΟΨΙΑ	1987	Αθήνα
141.	Παρασκευή ΚΟΨΙΑ	1981	Αθήνα
142.	Ηλίας ΚΟΨΙΑΣ	1989	Αθήνα
143.	Δημήτριος ΚΟΡΟΛΗΣ	1941	Καστρί Κυνουρίας Αρκαδίας
144.	Ευθύμιος ΚΩΣΤΑΡΑΣ	1939	Μανάγουλη Δωρίδος Φωκίδος
145.	Στέλλα ΚΟΤΣΑΛΑ	1956	Στρέφι Ηλείας

146.	Νικόλαος ΚΟΤΣΙΑΛΟΣ	1950	Αθήνα
147.	Ηλίας ΚΟΥΚΑΚΗΣ	1941	Αθήνα
148.	Κυριάκος ΚΟΥΚΑΚΗΣ	1964	Πειραιάς
149.	Στεφανία ΚΟΥΡΤΕΣΗ	1967	Ιωάννινα
150.	Στυλιανή ΚΟΥΡΤΕΣΗ	1941	Αργίνιο
151.	Θεοδώρα ΚΟΥΡΤΕΣΗ	1973	Ιωάννινα
152.	Δημήτριος ΚΟΥΤΡΟΜΑΝΟΣ	1956	Αθήνα
153.	Δημήτριος ΚΟΥΤΡΟΜΑΝΟΣ	1958	Αθήνα
154.	Κωνσταντούλα ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑ	1956	Αργίνιο
155.	Χαρίλαος ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΣ	1976	Αργίνιο
156.	Κωνσταντίνος ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΣ	1983	Αργίνιο
157.	Παναγιώτης ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΣ	1981	Αργίνιο
158.	Φίλιππος ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΣ	1978	Αργίνιο
159.	Χρήστος ΚΟΥΤΣΟΜΠΟΛΗΣ	1954	Άμφισσα
160.	Αλέξανδρος ΚΟΥΤΣΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ	1953	Δήλεσι Βοιωτίας
161.	Γεώργιος ΚΟΥΒΑΡΗΣ	1963	Λαγονήσι
162.	Σταύρος ΚΟΥΒΑΡΗΣ	1933	Λαγονήσι
163.	Ανδρέας ΚΡΑΤΗΜΕΝΟΣ	1953	Τρίπολη
164.	Παναγιώτης ΚΡΙΚΑΣ	1950	Αθήνα
165.	Χαρίλαος ΚΡΙΚΕΛΛΗΣ	1961	Καρδίτσα
166.	Σπυρίδων ΛΑΣΚΑΡΗΣ	1943	Σαλαμίνα
167.	Γεώργιος ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ	1947	Μάνδρα Αττικής
168.	Κωνσταντίνος ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ	1945	Αθήνα
169.	Κωνσταντίνος ΛΑΖΑΡΙΩΤΗΣ	1956	Αθήνα
170.	Αντώνιος ΛΕΜΟΝΙΔΗΣ	1950	Αθήνα
171.	Θεόφιλος ΛΕΟΝΤΙΑΔΗΣ	1948	Κορινός Πιερίας
172.	Ιωάννης ΛΕΠΟΥΡΑΣ	1951	Αθήνα

173.	Κωνσταντίνος ΛΕΡΑΣ	1944	Γλίνοζ Τρικάλων
174.	Ευσταθία ΛΙΑΠΠΗ	1956	Επτάλοφο Φωκίδος
175.	Ευθύμιος ΛΙΑΠΠΗΣ	1980	Επτάλοφο Φωκίδος
176.	Ιωάννης ΛΙΑΠΠΗΣ	1976	Επτάλοφο Φωκίδος
177.	Πανάγος ΛΙΑΠΠΗΣ	1975	Επτάλοφο Φωκίδος
178.	Ανδρέας ΛΙΟΛΙΟΣ	1947	Σαλαμίνα
179.	Απόστολος ΛΥΤΡΑΣ	1952	Παλιάμπελα Αιτωλοακαρνανίας
180.	Δημήτριος ΛΗΞΟΥΡΙΩΤΗΣ	1951	Ιτέα
181.	Θεόφιλος ΛΟΥΚΑΣ	1941	Αθήνα
182.	Δημήτριος ΜΑΓΑΖΗΣ	1939	Αθήνα
183.	Ευάγγελος ΜΑΝΡΑΣ	1959	Πλαταιές Θηβών Βοιωτίας
184.	Ευάγγελος ΜΑΝΕΤΑΣ	1940	Αθήνα
185.	Ιωάννης ΜΑΝΕΤΑΣ	1944	Αθήνα
186.	Σπυρίδων ΜΑΝΕΤΑΣ	1946	Αθήνα
187.	Φίλιππος ΜΑΝΩΛΗΣ	1956	Αθήνα
188.	Κωνσταντίνος ΜΑΝΟΣ	1961	Άρτα
189.	Μανούσος ΜΑΝΟΥΣΟΓΕΩΡΓΑΚΗΣ	1948	Χανιά
190.	Κωνσταντίνος ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ	1946	Νέα Ιωνία
191.	Χαράλαμπος ΜΑΡΙΝΗΣ	1951	Αθήνα
192.	Νικόλαος ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ	1944	Αθήνα
193.	Αναστάσιος ΜΑΡΚΟΥ	1946	Αραχναίο
194.	Νικόλαος ΜΑΡΟΥΔΗΣ	1950	Αθήνα
195.	Ιωάννης ΜΑΣΟΥΡΑΣ	1953	Ιτέα
196.	Παναγιώτης ΜΑΣΣΙΟΣ	1949	Αθήνα
197.	Ιωάννης ΜΑΥΡΟΕΙΔΑΚΟΣ	1936	Αθήνα
198.	Αναστάσιος ΜΕΛΑΣ	1946	Ασκληπιείο Αργολίδος
199.	Δημήτριος ΜΕΛΕΤΙΟΥ	1943	Ασπρόπυργος

200.	Δημήτριος ΜΕΡΜΗΓΚΑΣ	1947	Αθήνα
201.	Μιχαήλ ΜΕΣΣΑΔΟΣ	1935	Αθήνα
202.	Κωνσταντίνος ΜΟΙΡΑΣ	1945	Αθήνα
203.	Κωνσταντίνος ΜΟΚΚΑΣ	1952	Αθήνα
204.	Βασίλειος ΜΩΡΑΪΤΗΣ	1942	Αθήνα
205.	Έλλη ΜΟΥΝΤΖΟΥΛΑΚΗ	1944	Νέο Ψυχικό
206.	Ισαάκ ΜΟΥΣΤΟΠΟΥΛΟΣ	1951	Ασπρόπυργος
207.	Φίλιππος ΜΠΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ	1946	Νέα Μάκρη
208.	Πέτρος ΜΠΑΚΟΔΗΜΟΣ	1949	Σχηματάρι Βοιωτίας
209.	Στυλιανός ΜΠΑΛΩΜΕΝΟΣ	1944	Αθήνα
210.	Ευθύμιος ΜΠΑΝΤΕΚΑΣ	1953	Φυλή Αττικής
211.	Δημήτριος ΜΠΑΡΜΠΑΤΣΗΣ	1958	Αθήνα
212.	Ευάγγελος ΜΠΕΜΠΙΔΑΚΗΣ	1953	Αθήνα
213.	Βασίλειος ΜΠΕΖΕΝΤΑΚΟΣ	1947	Αθήνα
214.	Ευθύμιος ΜΠΙΤΣΙΚΩΚΟΣ	1946	Αθήνα
215.	Κωνσταντίνος ΜΠΙΤΣΙΚΩΚΟΣ	1983	Αγρίνιο
216.	Σωτήριος ΜΠΙΤΣΙΚΩΚΟΣ	1976	Αθήνα
217.	Ελευθερία ΜΠΙΤΣΙΚΩΚΟΥ	1977	Αθήνα
218.	Ελένη ΜΠΙΤΣΙΚΩΚΟΥ	1947	Αγρίνιο
219.	Μαρία ΜΠΙΤΣΙΚΩΚΟΥ	1979	Κέρκυρα
220.	Χαράλαμπος ΜΠΙΟΤΣΑΡΗΣ	1965	Αθήνα
221.	Ζώης ΝΑΚΟΣ	1944	Αμφιλοχία
222.	Ιωάννης ΝΑΝΟΣ	1944	Αθήνα
223.	Πασχάλης ΝΑΣΙΟΥΔΗΣ	1962	Αθήνα
224.	Παναγιώτης ΝΑΣΛΗΣ	1943	Περιστέρι
225.	Κωνσταντίνος ΝΕΡΟΥΤΣΟΣ	1957	Αθήνα
226.	Κωνσταντίνος ΝΙΦΟΡΑΣ	1964	Ασπρόπυργος

227.	Μαριάνθη ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ	1962	Αθήνα
228.	Σωτηρία ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ	1931	Αθήνα
229.	Βασιλική ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ	1958	Αθήνα
230.	Δημήτριος ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ	1957	Αθήνα
231.	Σπυρίδων ΝΙΚΟΛΑΟΥ	1938	Αθήνα
232.	Διονύσιος ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ	1959	Αθήνα
233.	Γεώργιος ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ	1944	Αθήνα
234.	Χρήστος ΝΟΤΣΙΚΑΣ	1952	Αθήνα
235.	Λαμπράκης ΝΟΥΣΙΑΣ	1946	Λούρος Πρεβέζης
236.	Αριστοτέλης ΝΤΑΚΟΣ	1947	Αθήνα
237.	Δημήτριος ΝΤΑΚΟΥΛΑΣ	1941	Ράχες Πρεβέζης
238.	Ναπολέον ΝΤΙΝΟΣ	1940	Αθήνα
239.	Μιχαήλ ΝΤΟΥΜΑΣ	1948	Αθήνα
240.	Δημήτριος ΟΧΤΑΡΑΣ	1947	Πάτρα
241.	Σπυρίδων ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ	1946	Αθήνα
242.	Βασίλειος ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ	1947	Άγιος Δημήτριος Επιδάουρου Αργολίδας
243.	Νικόλαος ΠΑΧΝΑΣ	1951	Άμφισσα
244.	Μιχαήλ ΠΑΓΩΜΕΝΑΚΗΣ	1951	Αθήνα
245.	Ηλίας ΠΑΛΙΒΟΣ	1944	Αθήνα
246.	Ευάγγελος ΠΑΛΛΗΣ	1946	Αθήνα
247.	Γεώργιος ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ	1947	Αθήνα
248.	Κωνσταντίνος ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ	1954	Αθήνα
249.	Δημήτριος ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ	1972	Αθήνα
250.	Θεόδωρος ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ	1961	Αθήνα

251.	Ελένη ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ	1940	Αθήνα
252.	Σπυρίδων – Αγγελος ΠΑΝΑΣ	1965	Αθήνα
253.	Γεώργιος ΠΑΝΟΡΓΙΑΣ	1952	Μπούρτζι Ευβοίας
254.	Γεώργιος ΠΑΝΟΥΣΗΣ	1963	Νικολίτσι Θεσπρωτικού Πρεβέζης
255.	Θεόδωρος Πανούσης	1944	Νικολίτσι Θεσπρωτικού Πρεβέζης
256.	Κωνσταντίνος ΠΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ	1939	Τλιον Αττικής
257.	Γεώργιος ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ	1940	Μακρίσια Σκιλλούντος Ηλείας
258.	Ιωάννης ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΣ	1937	Αθήνα
259.	Πολυτίμη ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ	1953	Πανέθημος Πλατανιά Χανίων
260.	Στυλιανή ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ	1971	Χανιά
261.	Χαράλαμπος ΠΑΝΤΕΛΑΚΗΣ	1983	Πανέθημος Πλατανιά Χανίων
262.	Νικόλαος ΠΑΝΤΕΛΑΚΗΣ	1974	Πανέθημος Πλατανιά Χανίων
263.	Εμμανουήλ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ	1954	Αγγελιανά Μυλοποτάμου Ρεθύμνου
264.	Κωνσταντίνος ΠΑΠΑΔΑΣ	1934	Αθήκια Κορινθίας
265.	Γεώργιος ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	1951	Αθήνα
266.	Χαράλαμπος ΠΑΠΑΓΑΛΑΝΗΣ	1940	Μέγαρα
267.	Σωτήριος ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ	1939	Αθήνα
268.	Βασίλειος ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ	1943	Τσοτύλι Κοζάνης

269.	Νικόλαος ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ	1948	Αθήνα
270.	Αναστάσιος ΠΑΠΑΣΩΤΗΡΙΟΥ	1938	Πέραμα
271.	Γεώργιος ΠΑΠΑΣΟΥΛΗΣ	1943	Ναύπακτος
272.	Νικόλαος ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗΣ	1958	Χανιά
273.	Νικόλαος ΠΑΠΠΑΣ	1947	Άμφισσα
274.	Ανδρέας ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ	1945	Αθήνα
275.	Χρήστος ΠΑΣΣΑΡΗΣ	1945	Αθήνα
276.	Παναγιώτης ΠΑΤΣΑΒΟΣ	1963	Λειβάδια Άνδρου
277.	Σπυρίδων ΠΑΤΣΙΑΟΥΡΑΣ	1970	Μουζάκι Καρδίτσας
278.	Σπυρίδων ΠΕΡΔΙΚΑΡΗΣ	1951	Αθήνα
279.	Παναγιώτης ΠΕΡΔΙΚΕΑΣ	1949	Αθήνα
280.	Αθανάσιος ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ	1952	Αθήνα
281.	Αριστοτέλης ΠΕΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ	1953	Καρδίτσα
282.	Στέφανος ΠΕΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ	1962	Καρδίτσα
283.	Νικόλαος ΠΗΠΕΛΙΑΣ	1952	Αθήνα
284.	Μεγακλής ΠΥΡΓΙΩΤΗΣ	1930	Καρδίτσα
285.	Περικλής ΠΥΡΓΙΩΤΗΣ	1956	Καρδίτσα
286.	Γεώργιος ΠΗΡΚΟΛΟΣ	1955	Αθήνα
287.	Κωνσταντίνος ΠΙΤΕΡΟΣ	1954	Άγιος Δημήτριος Ναυπλίου
288.	Λουκάς ΠΙΤΣΟΣ	1958	Αθήνα
289.	Στρατίκης ΠΛΑΚΙΑΣ	1949	Μουζάκι Καρδίτσας
290.	Κωνσταντίνος ΠΛΟΥΜΠΗΣ	1969	Λαμία
291.	Λουκάς ΠΟΝΤΙΚΑΣ	1948	Ιτέα
292.	Διαμαντής ΠΟΥΛΑΚΗΣ	1958	Αθήνα

293.	Γεώργιος ΨΕΥΔΟΣ	1946	Καρυά Ηλείας
294.	Σπυρίδων ΡΑΛΛΗΣ	1951	Αθήνα
295.	Ιωάννης ΡΑΠΤΗΣ	1952	Αθήνα
296.	Κωνσταντίνος ΡΑΠΤΗΣ	1942	Αθήνα
297.	Επαμεινώνδας ΡΙΓΑΝΑΣ	1954	Αθήνα
298.	Ιωάννης ΡΟΔΟΥΣΑΚΗΣ	1942	Αθήνα
299.	Κωνσταντίνος ΣΑΚΑΒΕΛΛΑΣ	1951	Αργίνιο
300.	Γεώργιος ΣΑΡΡΗΣ	1956	Γαλατάδες Πέλλας
301.	Πέτρος ΣΙΑΦΗΣ	1933	Πέτρα Φιλιππιάδας Πρεβέζης
302.	Ευαγγελία ΣΙΑΓΙΑΝΝΗ	1970	Αθήνα
303.	Βαρβάρα ΣΙΑΓΙΑΝΝΗ	1972	Αθήνα
304.	Βασιλική ΣΙΑΓΙΑΝΝΗ	1940	Αθήνα
305.	Γεώργιος ΣΙΜΟΥ	1957	Αθήνα
306.	Κωνσταντίνος ΣΙΜΟΥ	1961	Αθήνα
307.	Δημήτριος ΣΙΝΑΝΗΣ	1946	Κιάτο Κορινθίας
308.	Σπυρίδων ΣΙΝΗΣ	1941	Αθήνα
309.	Λουκάς ΣΥΡΑΝΙΔΗΣ	1957	Άγιοι Θεόδωροι Κορινθίας
310.	Βασίλειος ΣΙΣΜΑΝΗΣ	1953	Αθήνα
311.	Ευστάθιος ΣΚΛΗΡΟΣ	1950	Αθήνα
312.	Αικατερίνη ΣΩΤΗΡΙΟΥ	1952	Μάνδρα
313.	Αντιγόνη ΣΩΤΗΡΙΟΥ	1975	Μάνδρα
314.	Γεωργία ΣΩΤΗΡΙΟΥ	1984	Μάνδρα
315.	Ηλίας ΣΩΤΗΡΙΟΥ	1979	Μάνδρα
316.	Ειρήνη ΣΩΤΗΡΙΟΥ	1976	Μάνδρα
317.	Παναγιώτα ΣΩΤΗΡΙΟΥ	1984	Μάνδρα
318.	Σωτήριος ΣΩΤΗΡΙΟΥ	1956	Αθήνα
319.	Δημήτριος ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ	1938	Αθήνα
320.	Γεώργιος ΣΟΥΣΟΥΝΗΣ	1941	Αθήνα

321.	Αναστάσιος ΣΠΑΝΑΚΟΣ	1951	Αθήνα
322.	Γεώργιος ΣΠΑΝΟΣ	1942	Αγιοκαμπος Αιδηψού
323.	Κωνσταντίνος ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	1958	Σπηλιά Καλογήρου Φυλής Αττικής
324.	Νικόλαος ΣΤΑΙΚΟΣ	1967	Ναύπακτος
325.	Μιχαήλ ΣΤΑΜΑΤΗΣ	1946	Αθήνα
326.	Απόστολος ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ	1950	Αθήνα
327.	Μελέτης ΣΤΑΜΟΣ	1954	Αθήνα
328.	Ιωάννης ΣΤΑΘΑΚΟΣ	1939	Γύθειο
329.	Ηλίας ΣΤΑΘΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ	1935	Αθήνα
330.	Γεώργιος ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΥΔΑΚΗΣ	1935	Αθήνα
331.	Νικόλαος ΣΤΕΦΑΝΗΣ	1949	Αθήνα
332.	Μαρία ΣΤΕΓΓΟΥ	1952	Αθήνα
333.	Νικόλαος ΣΤΕΚΑΣ	1937	Αθήνα
334.	Αντώνιος ΣΤΡΟΓΓΥΛΑΚΗΣ	1932	Χανιά
335.	Κωνσταντίνος ΣΤΡΟΥΜΠΟΥΛΗΣ	1936	Αθήνα
336.	Ιωάννης ΘΕΟΧΑΡΗΣ	1938	Κερατέα
337.	Δημήτριος ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ	1935	Αθήνα
338.	Θεόφιλος ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ	1941	Κατερίνη
339.	Ιωάννης ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ	1947	Μέγαρα
340.	Ιωάννης ΘΕΟΔΟΣΟΠΟΥΛΟΣ	1955	Αθήνα
341.	Σταύρος ΘΕΡΜΟΣ	1951	Άγιοι Ανάργυροι
342.	Κωνσταντίνος ΤΙΝΕΛΛΗΣ	1950	Αθήνα
343.	Θεόδωρος ΤΟΠΙΝΤΖΗΣ	1961	Αθήνα
344.	Φώτιος ΤΟΤΣΙΚΑΣ	1966	Αθήνα

345.	Σωτήριος ΤΟΥΛΑΚΗΣ	1964	Καρδίτσα
346.	Εμμανουήλ ΤΡΕΒΛΑΚΗΣ	1947	Αθήνα
347.	Βάιος ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ	1947	Αθήνα
348.	Γεώργιος ΤΡΙΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ	1960	Αθήνα
349.	Κωνσταντίνος ΤΡΙΖΜΠΙΩΤΗΣ	1954	Αθήνα
350.	Ιωάννης ΤΣΑΓΚΑΡΗΣ	1936	Μόρια Μυτιλήνης
351.	Αλέξανδρος ΤΣΑΝΑΚΑΚΗΣ	1938	Αθήνα
352.	Λάμπρος ΤΣΑΝΗΣ	1948	Αθήνα
353.	Κωνσταντίνος ΤΣΙΑΚΟΥΜΗΣ	1939	Μανάγουλη Δωρίδος Φωκίδος
354.	Ηλίας ΤΣΙΑΠΑΡΑΣ	1950	Αθήνα
355.	Σπυρίδων ΤΣΙΓΚΑΣ	1932	Μουζάκι Καρδίτσας
356.	Κυριάκος ΤΣΙΛΙΒΑΡΑΚΗΣ	1947	Καυχιάνα Οίτουλου Λακωνίας
357.	Χρήστος ΤΣΙΝΤΩΝΗΣ	1935	Πάτρα
358.	Παναγιώτης ΤΣΙΟΥΜΑΣ	1942	Βόλος
359.	Δημήτριος ΤΣΙΟΥΡΗΣ	1957	Αθήνα
360.	Παναγιώτης ΤΣΙΡΜΠΑΣ	1949	Αθήνα
361.	Γεώργιος ΤΣΙΤΣΙΡΟΥΛΗΣ	1961	Τύρναβος Λάρισας
362.	Φώτιος ΤΣΟΤΣΙΚΑΣ	1966	Άγιοι Ανάργυροι
363.	Θεμιστοκλής ΤΣΟΥΧΛΑΡΑΚΗΣ	1936	Χανιά
364.	Γεώργιος ΤΣΟΥΜΠΑΣ	1943	Λίμνες Άργους
365.	Κωνσταντίνος ΤΣΟΥΝΤΑΝΗΣ	1952	Αθήνα
366.	Χαράλαμπος ΒΑΧΛΗΣ	1953	Αθήνα
367.	Χρήστος ΒΑΪΟΥΛΗΣ	1939	Λάρισα
368.	Νικόλαος ΒΑΝΑΚΑΣ	1954	Αθήνα

369.	Δήμητρα ΒΑΝΙΚΙΩΤΗ	1947	Αθήνα
370.	Γεώργιος ΒΑΝΙΚΙΩΤΗΣ	1972	Αθήνα
371.	Αλέξανδρος ΒΑΡΔΑΚΗΣ	1942	Αθήνα
372.	Κωνσταντίνος ΒΑΡΒΑΤΣΟΥΛΗΣ	1934	Αθήνα
373.	Αντώνιος ΒΑΣΙΛΑΝΤΩΝΑΚΗΣ	1940	Χανιά
374.	Αρτέμιος ΒΑΣΙΛΑΝΤΩΝΑΚΗΣ	1948	Χανιά
375.	Θωμάς ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ	1963	Αθήνα
376.	Ιωάννης ΒΑΒΑΤΣΙΟΥΛΑΣ	1967	Κατερίνη
377.	Μιχαήλ ΒΕΛΗΣ	1960	Αθήνα
378.	Δημήτριος BENIZEΛΟΣ	1962	Αθήνα
379.	Ευάγγελος BENIZEΛΟΣ	1938	Κύμη Ευβοίας
380.	Αθανάσιος ΒΕΤΤΑΣ	1956	Αθήνα
381.	Γρηγόριος ΒΙΒΑΣ	1955	Μεσολόγγι
382.	Παναγιώτης ΒΛΑΧΟΣ	1959	Αθήνα
383.	Παναγιώτης ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗΣ	1945	Αθήνα
384.	Κυριάκος ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ	1972	Αθήνα
385.	Απόστολος ΒΡΑΪΛΑΣ	1936	Αθήνα
386.	Κωνσταντίνος ΒΡΟΥΛΑΚΗΣ	1946	Γερολάκκος Χανίων
387.	Διονύσιος ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ	1960	Βουλιαγμένη Ηλείας
388.	Σπυρίδων ΖΑΓΑΡΗΣ	1936	Μαραθώνας
389.	Συμεών ΖΑΝΑΚΗΣ	1946	Αθήνα
390.	Δέσποινα ΖΑΠΑΝΤΖΗ	1974	Αθήνα
391.	Νικολέττα ΖΑΠΑΝΤΖΗ	1948	Αθήνα
392.	Ευάγγελος ΖΑΠΑΝΤΖΗΣ	1970	Αθήνα
393.	Αθανάσιος ΖΕΚΙΟΣ	1960	Αθήνα

394.	Χρήστος ΖΙΦΟΠΟΥΛΟΣ	1953	Αθήνα
395.	Βασίλειος ΖΗΚΟΣ	1957	Αθήνα
396.	Ιωάννης ΖΩΗΣ	1941	Αθήνα
397.	Παναγιώτης ΖΩΗΣ	1939	Αθήνα
398.	Ιωάννης ΖΩΡΓΙΟΣ	1962	Αθήνα